

برندۀ جایزه نوبل ادبیات ۱۹۷۲ و گیورگ بوختر

هاینریش بُل نان سال‌های جوانی

ترجمۀ محمد اسماعیلزاده

-جهان‌نو-

"فصل اول"

روزی که هدویگ¹ آمد، یک روز دوشنبه بود، و در این صبح دوشنبه، پیش از آنکه خانم صاحب خانه، نامه‌ی پدرم را از زیر در، داخل اتاق بفرستد، دوست داشتم مثل گذشته‌ها که هنوز در خوابگاه کارآموزی بودم و اغلب این کار را می‌کردم، پتو را روی سرم بکشم. اماً صاحب خانه‌ام در راهرو صدا زد: "از خانه برایتان نامه رسیده." هنگامی که او نامه‌ی به‌سفیدی برف را از زیر در، داخل اتاق غلطاند هنوز سایه‌ی خاکستری رنگ در آن گستردۀ بود. با وحشت، سراسیمه از تخت برخاستم، چون به جای مهر دایره‌ای شکل اداره‌ی پست، مهر بیضی شکل پست راه‌آهن را تشخیص دادم.

پدرم که از تلگرام متغیر بود، ذر مدت این هفت سالی که در این شهر

1. Hedwig